

Melker GARAY

Însemnările paracliserului (fragmente)

Prozatorul Melker Garay s-a născut în 1966, la Tocopilla, Chile. Avea patru ani când părinții lui au părăsit America de Sud, pentru a se instala în Norrköping, Suedia. A urmat studii de științe socio-umane, fiind preocupat de teme filozofice și religioase. Este membru al Uniunii Scriitorilor Suedezi și PEN-Clubului din Suedia. Primul sau roman, *Kyrkvaktmästarens hemliga anteckningar* (Însemnările paracliserului) a fost tradus în franceză. O versiune în limba română este în lucru.

Paradisul/ Raiul

După mine, nimeni nu a cunoscut atelierul secret al gândirii teologilor. A fost atât de secret, de parcă nici nu ar fi existat; nici nu poate fi imaginat un loc mai strășnic păzit... Cu toate acestea, trebuie să fi existat, căci nicăieri nu i-ar fi putut trece prin minte cuiva ideea oarecum năstrușnică de Rai!

Cum s-a ajuns la această idee, din motivele amintite, rămâne învăluit în mister, dar cineva s-a gândit, poate, că n-ar fi lipsită de sens următoarea întrebare:

- Ce-ar fi Dumnezeu fără Rai?

Aparent inofensivă, aceasta întrebare a avut ca urmare faptul deloc neglijabil că omul a intrat în Raiul din Creație. Cum s-a putut întâmpla, nu este clar, dar se poate admite că în acele timpuri nu exista nici un risc în lansarea conceptului de Rai.

Nu se știe dacă aceste fabricări teologice, mai ales acelea aspecte legate de partea practică a lucrurilor, n-au întâmpinat împotrivirea contemporanilor. Ce-ar fi trebuit să spună, de exemplu, celor care nu erau primiți în Rai?

Unii teologi trebuie să fi avut profunde nelămuriri în privința proiectului, în ansamblul său, dar, cum un lucru decurge din altul, soluția introducerii noțiunii de Iad s-a ivit de la sine. Dacă a fost bine sau nu, e discutabil, dar rămâne cea mai înfricoșătoare soluție acceptată vreodată de un grup de teologi.

Sanningen/ Adevărul

O simplă discuție despre adevăr.*

- Știi Melker... Sunt atât de fericit că am găsit adevărul!

- Adevărul?

- Adevărul despre viață.

- Unde l-ai găsit?

- În Biblie, firește!

- Putem găsi adevărul acolo?

- Melker, adevărul lui Dumnezeu este consemnat în Biblie.

- Adevărul lui Dumnezeu?

- Da.

- Ei bine, nu cred.

- Melker, ar trebui să ne bucurăm de faptul că Biblia ne oferă adevărul.

- Dacă citesc Biblia, Thomas, găsesc în ea sensul vieții?

- Biblia e plină de sfaturi înțelepte.

- Thomas, chiar așa stau lucrurile?

- Da.

- Dar, spune-mi Thomas, nu-i așa că putem interpreta Biblia în mai multe feluri?

- Poate... dar aceasta nu ne împiedică să găsim în ea adevărul.

- Dar ce adevăr poate fi interpretat în mai multe feluri?

- Melker... este vorba de a interpreta corect cuvântul Bibliei.

- Și cum să facem ca să-l interpretăm corect?

- ...

- Thomas, nu-i așa că teologii interpretează textele diferit? Pe care dintre ei să-i credem?

- ...

- Cum să știm Thomas, care interpretare este cea bună ori cea greșită?

- Ai încredere, Melker.

- Încredere... Ce vrei să spui?

- ...

- Thomas, ce putem face cu un adevăr pe care nimeni nu știe cum să-l interpreteze?

- Uneori adevărul e ascuns.

- Ascuns... de ce?

- Așa stau lucrurile, Melker.

- Lucrurile?

- Aflarea adevărului cere timp.

- Cât timp?

- Uneori luni... alteori decenii.

- Decenii... e prea mult.

- Viața e lungă.

- Crezi?

- Da, cred.

- ...

- Unii, Melker, găsesc adevărul când ajung la bătrânețe.

- Da... dar nu ar fi mai bine dacă l-ar găsi mai devreme? Ca să se bucure puțin?

- Adevărul există... trebuie doar găsit.

- Dar Thomas, cum să știm că adevărul despre care vorbești este corect?

- Oh, te rog, Melker! Din câte știu, așa a zis Dumnezeu.

- Ce-a zis Dumnezeu?

- Că adevărul există.

- Și asta înseamnă că este adevărat?

- Da, firește.

- Care va să zică, dacă Dumnezeu crede că e adevărat, e adevărat?

- Ce e drept e drept... vorbim totuși de Domnul.

- Dar, Thomas, dacă nu așa crede toate acestea... m-aș înșela?

- După parerea mea, da.

- Dar, dacă ceea ce spune Dumnezeu e adevărat... cum am putea să verificăm că este cu adevărat?

- Nu e nevoie.

- Nu?

- Dumnezeu e Dumnezeu, totuși.

- Și Dumnezeu este demn de încredere?

- Firește.

Nota:

* Dialogul de mai jos se poartă între *Thomas* și *Melker*. Nu știu cine sunt aceste două personaje misterioase. M-am gândit că faceau parte dintre cunoscuții unchiului meu sau din viața parohiei, dar nu există nici un indiciu în acest sens. Par mai degrabă inventate. Poate că unchiul meu se folosea de aceste discuții imaginare pentru a-și pune ordine în propriile gânduri, în timp ce lucra în cimitir, printre morminte (n.a.).

Fluturi sărutându-se

Librăria Cărturești-Verona din București a găzduit marți 3 septembrie, orele 18:00, lansarea volumului *Fluturi sărutându-se*, de Carmen Sylva, ediție îngrijită de Gabriel Badea-Păun și prefațată de Principele Radu al României. Evenimentul a fost pregătit și moderat de reprezentanta editurii, Miruna Meirosu.

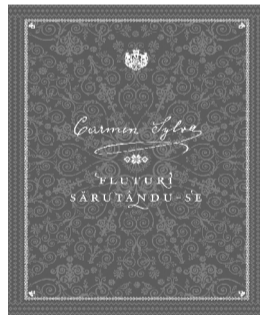
Volumul a fost prezentat de Georgeta Filitti, Irina-Margareta Nistor, Adrian-Silvan Ionescu, Gabriel Badea-Păun și ASR Principele Radu, în prezența editorilor Irén Arsene, Maria Desmirean, Ioana Chiriță, Crenguța Rontea, Mihnea Gafița, Grigore Arsene. În public am remarcat două prietene, Micaela Ghițescu, traducătoare, și Steluța Istrătescu, prozatoare.

Fluturi sărutându-se este un florilegiu rezultat din alegerea unor poeme și aforisme, de către Gabriel Badea-Păun, din mai multe volume editate în timpul vieții primei regine a României, Elisabeta, care a domnit alături de soțul ei, Carol I, timp de 45 de ani (1869-1914), fiind încoronată pe 10 mai 1881: *Les pensées d'une Reine*, Paris, Calman-Lévy, 1888, *Poeziile unei Regine*, traduse de Ilie Ighel Deleanu, București, 1897, *Carmen Sylva - Versuri*, traduse de A. Toma, București, Editura librăriei Socec & comp., 1897, *Poesii traduse și publicate cu înalta autoritate a M.S. Reginei*, de Elena Poenaru, București, 1904, și *Valuri alinate, poezii de Carmen Sylva*, traduse de George Coșbuc, București, Minerva, 1906.

La această listă bibliografică mai putem adăuga *Din viața Majestății Sale Elisabeta, Regina României* de George Bengescu, București, Editura Socec & comp., 1906, *Carmen Sylva, Versuri alese*, ediție, prefață și cronologie de Gabriel Badea-Păun, București, Editura Eminescu, 1998, și *Carmen Sylva, uimitoarea Regină Elisabeta a României*, de Gabriel Badea-Păun, traducere din limba franceză de Irina-Margareta Nistor, București, Editura Humanitas, 2003, 2007 (a doua ediție revăzută și adăugită).

Poemele din volum sunt traduse în limba română de George Coșbuc, Ilie Ighel Deleanu, Șt. O. Iosif, Elena Poenaru, iar cugetările de Doina Jela Despois.

Remarcabila eleganță editorială a volumului, bogat ilustrat cu fotografii, unele fiind aflate de Gabriel Badea-Păun, îngrijitorul ediției, în arhiva A.S.S. Principelui Carl zu Wied, grație arhivistului Principelui, dr. Hans-Jürgen Kruger, precum și în colecțiile particulare ale lui Eric Buseyne și Tom Kinter.

Marilena Lica-Mașala, cu scriitorii Melker Garay (dreapta) și Marius Chelaru (centru) la Londra, cu ocazia lansării volumului *Ivor Porter, Last Interview*, decembrie 2012.

Ousmane DIARRA

Poet, prozator, romancier, povestitor malian. În copilărie, citea, în satul natal, Bassala, situat în brusa maliană, cărți trimise prin Crucea Roșie. Licențiat al Școlii normale superioare (limbi moderne) din Bamako. Autor de literatură pentru copii. A debutat în 1994 cu nuvela *Tous les moutons du monde*. Gallimard i-a publicat două romane remarcate de critica literară, *Vieux lézard* (Bourse de la découverte, Fundația Prințul Pierre de Monaco), 2006, et *Pagne de femme* (aflat în prima selecție a Premiului Renaudot), 2007. Prezent la Salonul de Carte de la Porte de Versailles, Paris, martie 2013.

Nocturnă

Noapte rea fără stele

Fără lună

Noapte rea fără sfârșit

Fără speranță

Braștele răioase se ascund

Pe fundul bălții seci

Fără viață

Vor muri desigur

Păsările zboară

Ca vântul

Fără viață

Vor muri desigur

Vor muri

Între cer și pământ

Iar stărvurile lor și al meu

Vor recădea precum o frunză moartă

Pe acest imund pământ

Țara mea

E frumoasă țara mea

Fără flori la balcoanel

Dar, poame calde,

Apoi femei, apoi prunci,

Cu inima mare cât mânia mea,

Însămânțează pământul

Și cerul

Cu visele lor de fericire.

E frumoasă țara mea,

Fără flori prin grădini!

Dar în râsul ars

De durere,

Mare cât inima mea,

Femeile și pruncii

Seamănă pacea

Și nădejdea...

Prunc

Prunc

Mama îmi spunea

Să aduc perle

Pere de stele

Pentru gâtul tău de lebădă

Perle

Cum ochii tăi

Frumoși frumoși

Prunc

Îmi iubesc mama

În flece clipă

Cu zâmbetul său

De perle

Mă apără

De omul

Genune

Paris, aprilie 2013

Pagină realizată de **Marilena LICĂ-MAȘALA**